

एष एव क्रमो दृष्टो गोसुवर्णादिहारिणाम् ।
विद्यापहारी भृकश्च गत्वा च नरकान् वदन् ॥
असमिद्धेभ्यो हृते च मन्दाभिः संप्रजायते ।
परनिन्दाकृतत्रयं परममीवघातनम् ।
नैष्ठिकं निर्दयत्वं परदारोपसेवनम् ।
परस्वहरणाशौचं देवतानाश्च कुतसनम् ॥
नित्यं वचनं नयां कार्पण्यं च वृथां बुधः ।
उपलक्षणादि जानीयात् सुक्तानां नरकादनु ॥”
प्रसङ्गात् स्वर्गागतलक्षणमप्याह ।
“द्या भूतेशु संवादः परलोकं प्रतिक्रिया ।
सर्वं भूतहिता चीत्किर्त्तदप्रामाण्यदर्शनम् ॥
गुरुदेवविपूजा च केवलं सामुसङ्गमः ।
सत्क्रियाभ्यसनं मैत्री खमिणां लक्षणं विदुः ॥
अष्टाङ्गयोगविज्ञानात् प्राप्नोत्यात्मनिकं लयम् ॥”
इति गारुड कर्मविपाकः २२६ अध्यायः ॥
नरकस्था, स्त्री, (नरके तिष्ठतीति । स्था + “सुपि
स्थः ।” १।२।४ इति कः ।) वैतरणी नदी । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १५२ ॥ निरयस्थिते, चि । यथा,
“नरकस्थोऽपि देहं वै न पुनस्थक्तुमिच्छति ॥”
इति श्रीभागवतम् ॥
नरकान्तकः, पुं, (नरकस्य तन्नाश्या स्थातस्या-
सुरस्य अन्तकः ।) विष्णुः । इति पुराणम् ॥
(यथा, सुकुन्दमालायाम् । ७ ।
“दिवि वीभुवि वा समास्तु वाचो
नरके वा नरकान्तक ! प्रकामम् ।
अवधीरितशरदारविन्दौ
चरन्तीति मरुतोऽपि चिन्तयामि ॥”)
नरकामयः, पुं, (नरकः आमय इव यस्य ।)
प्रेतः । इति शब्दरत्नावली ॥ (नरकरूप
आमयः ।) निरयरीगञ्च ॥
नरकीलकः, पुं, (नरेण कीलक इव निन्धन्वात् ।)
गुरुः । तत्पर्यायः । गुरुहा २ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ५२२ ॥
नरगणः, पुं, (नरस्य गणो यस्मात् ।) नवनक्षत्र-
विशेषः । तन्नातजनः । यथा,—
“हस्तास्तिन्द्वाग्निनीहरिगुरुः पौष्णानु-
राधादिति-
स्वार्द्रां रोहिणि चोत्तराभि भरणी पूर्वाणि
भानि त्रयम् ।
व्येहास्तेषुविशाखमूलवृश्चावस्त्रिचिन्नामघाः
कथ्यन्ते सुनिभिर्यथाक्रमवशाद्देवा नरा
राक्षसाः ॥”
इति हौपिका ॥
अस्य फलम् । यथा, कोलौप्रदीपे ।
“मातुष्ये ऋदुकर्मसङ्गतमनाः श्रीलान्वितो
घोशुतः ॥”
(नराणां गणः ।) नरसम्बद्धः ॥
नरङ्गः, पुं, (वृथाति प्रापयतीति । नृ + “प्रतादे-
रङ्गच् ॥” इति उणादिकोषटीकाप्रतखत्वात्
अङ्गच् ।) वरकः । नाराङ्गा इति भाषा ॥
(शुः पुरुषस्य अङ्गम् ।) मेहने, स्त्री । इत्यु-
णादिकोषः ॥

नरदेवः, पुं, (नरो देव इव ।) राजा । इति हस्ता-
सुधः ॥ (यथा, हरिवंशे । ३२ । १२ ।
“रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेव । यमचयात् ॥”)
नरनारायणौ, पुं, (नरश्च नारायणश्च तौ ।)
ऋषिविशेषौ । तावेव श्रीजगन्मूर्त्तौ सम्भूतौ ।
इति महाभारतम् ॥ (यथा, देवीभागवते ।
४ । ५ । १३ ।
“नरनारायणौ चैव चैतुस्तप उन्नतम् ।
प्राणैर्यात्रिं समागत्य तीर्थं वदरिकाश्रमे ॥”)
तयोस्तुत्पत्तिर्यथा,—
“अथ चिन्तयतस्तस्य स्थानं गत्वा जनार्दनः ।
तत् सर्वं ज्ञापयामास वराहवपुषो हितम् ॥
ततो देहपरित्यागं कर्तुं समभवद्वयदा ।
तदा दंष्ट्रायघातेन नरसिंहं महाबलम् ॥
सरभो भगवान् भर्गो द्विधा मध्ये चकार ह ।
नरसिंहं द्विधाभूते नरभागेन तस्य तु ॥
नर एव ससुत्पन्नो दिशरूपी महावृषिः ।
तस्य पक्षास्यभागेन नारायण इति श्रुतः ॥
अभवत् स महातेजा सुनिरूपी जनार्दनः ।
नरो नारायणश्चोभौ वृष्टिहेतु महामती ॥
ययोः प्रभावो दुर्धर्षः शास्त्रे वेदे तपःसु च ॥”
इति कालिकापुराणे २६ अध्यायः ॥
कल्पमेदे तौ धर्मपुत्रौ । यथा,—
“धर्मस्य स्रष्टुद्विदुर्धर्षनिष्ठं नृत्तौ
नारायणो नर इति खतपःप्रभावः ।
दृष्ट्वात्मनो भगवतो नियमावलोक्य
देवस्त्वनङ्गपतना घटितुं न श्रेतुः ॥”
इति श्रीभागवते । २ । ७ । ६ ॥
(धनयोर्विशेषविवरणम् देवीभागवते ४ स्कन्धस्य
५ अध्यायमारभ्य प्रष्टव्यम्)
नरपतिः, पुं, (नरान् पातीति । पा + डतिः ।
नराणां पतिर्वा ।) राजा । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा, रघुः । २ । ७५ ।
“नरपतिकुलभूते गर्भमाधत्त राज्ञो
गुरुभिरभिनिविष्टं लोकपालाशुभावेः ॥”)
नरप्रियः, पुं, (नराणां प्रियः ।) नीलवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ नरस्य प्रियवस्तुनि, चि ॥
नरभूः, स्त्री, (नराणां मनुष्याणां भूमिः ।)
भारतवर्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नरोत्पत्तिश्च ॥
नरभूमिः, स्त्री, (नराणां मनुष्याणां भूमिः ।)
भारतवर्षः । इति शब्दरत्नावली ॥
नरमानिनी, स्त्री, (नरं पुरुषमिव मन्यते इति ।
मन + णिनिः + डीप् ।) ऋशुयुक्तनारी । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
नरमानिका, स्त्री, (नरं मन्यते या । मन +
खुल् । टाप् अत इत्यम् ।) नरमानिनी ।
इति शब्दरत्नावली ॥
नरमाला, स्त्री, (नराणां तन्मुखानां माला ।)
मनुष्यसुखमाला । यथा, मार्कण्डेये । ८७ । ६ ।
“विचित्रखट्वाङ्गधरा नरमालाविभूषणा ॥”
नरमालिनी, स्त्री, (नरस्यैव माला केशसम्बद्धो
मुखेऽस्यस्या इति । इनिः + डीप् । यद्वा,

नरमानिनी प्रयोगासुरोधात् विपातनेन नस्य
लत्वम् ।) ऋशुयुक्तनारी । इति शैलचक्रः ।
३ । १६२ ॥ (नरस्य तन्मुखस्य मालास्यस्या
इति ।) नरमालायुक्ता ॥
नरमेधः, पुं, (मिधं हिंसायाम् + धावे घञ् ।
नराणां पुरुषाणां मेधो हिंसनं यत्र ।) नर-
वधात्मकव्यविशेषः ॥ (यज्ञोऽयं वाचसनेव-
संहितायाम् ३०—३१ अध्याययोर्दधिर्हितः । तत्र
अधिकार्यादिकं ३० अध्याये वेदहीमे उक्तम् ।
यथा,—
“ब्राह्मणराजव्ययोरतिष्ठाकामयोः पुरुषमेध-
संज्ञको यज्ञो भवति । सर्वभूतान्यतिक्रम्य
स्थानमतिष्ठा । चैत्रशुक्लदशम्यामारभ्यः । अत्र
त्रयोविंशतिर्दद्यात् भवन्ति द्वादशोपसदः पञ्च
सुखा इति चत्वारिंशद्दिनेः सिध्यति । अत्र
यूपैकादशिनी भवति एकादशाग्निषोमीयाः
पञ्चो भवन्ति तेषाञ्च प्रतियूपं मध्ये वा यूपे
यथेष्टं नियोजनम् । आच्येन सकृद्दृष्टीतेन
देव सवितरिति प्रत्यर्चं तिस्र आहुतीराहव-
नीये जुहोति ॥”) स तु कलौ वर्जनीयः ।
यथा,—
“समुद्रयान्नास्तीकारः कमखलुविधारणम् ।
द्विजानामसवर्णासु कन्यारूपप्रथमस्तथा ॥
देवरेण सुतोत्पत्तिर्मेधुपर्कं पशोऽंधः ।
मांसादनं तथा श्राद्धे वानप्रस्थाश्रमस्तथा ॥
दत्तायाश्चैव कन्यायाः पुनर्दानं वरस्य च ।
दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधाश्रमेधकौ ॥
महाप्रस्थानगमनं गोमेधश्च तथा मखः ।
इमान् धर्मान् कलियुगे वर्ज्यानाहुर्मनीषिणः ॥”
इत्युद्गाहत्तत्त्वे दृष्टान्तरहीयम् ॥
नरवाहनः, पुं, (नरो वाहनं यस्य । “सुभादिषु
च ।” ८ । ४ । ३६ । इति न यत्वम् ।) कुवेरः ।
इत्यमरः । १२ । ७२ ॥ (यथा, रघुः । ६ । १२ ।
“विजयदुर्भितां ययुरर्णवा
घनरवा नरवाहनसम्पदः ॥”
वृपतिविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ५ ।
२१३ ।
“सोऽनुगेः सह निर्दोषं जवान द्रोहशङ्कया ।
भूरं दार्व्याभिसारेण शस्त्रैर्वा नरवाहनम् ॥”)
पुरुषयानविशिष्टे, चि ॥ (यथा, महाभारते ।
३ । ८६ । ५ ।
“जज्ञे धनपतिर्यत्र कुवेरो नरवाहनः ॥”)
नरविज्वलः, पुं, (नरं विज्वलयति भक्षयतीति । वि +
खन + अच् ।) राक्षसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
नरसारः, पुं, (नरवत् सुष्ठुः सारो यत्र ।) वसिष्ठ-
द्रव्यविशेषः । नौसादर इति निशादल इति च
भाषा । तस्य पर्यायः । यथा, रत्नमालायाम् ।
“द्विहलो गोपकः पिच्छो वीलो गन्धरसो रसः ॥”
तस्य सुहृदर्थया,—
“नरसरो भवेच्छुद्धसूर्णतोये विपातितः ।
दोलायन्त्येव यत्नेन शिष्यभिर्योगसिद्धये ॥”
इति सारचन्द्रिका